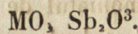
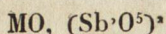

antimonică este monobasică, în timp ce acidul meta-antimonică este dibasică.

Așa dar se poate transforma un antimoniatur în meta-antimoniatur, calcinându-l în prezența de alcali, mi precizăm că un meta-antimoniatur se schimbă în antimoniatur când i se ia un echivalent de bază.

Acidii antimonici și meta-antimonicii pot forma, ca bazele, săruri acide ce sunt reprezentate prin formulele următoare:

Antimoniatur acidă

meta-antimoniatur acidă.

Așa dar meta-antimoniaturii acizi sunt izomerici cu antimoniaturii neutri; uneori apoi este important să se recunoască, și face a se înțelege că ce înlesnirea un meta-antimoniatur acidă poate să se transforme în antimoniatur neutru.

Întrucât pentru proprietățile deosebite ale acestor două clase de săruri, vom zice că meta-antimoniaturii de potas, de sodiu și de amoniac, sunt cristalini, în timp ce antimoniaturii corespunzători sunt gelatinoși și necristalizabili, și că meta-antimoniaturii solubili formează în sărurile de sodiu un precipitat de meta-antimoniatur de sodiu alb solubil, în timp ce antimoniaturii nu precipită sărurile de sodiu.

Combinații ale antimoniului cu hidrogenul.

Când antimoniul se află în prezența hidrogenului, în stare pură, atunci acești doi corpi se unesc și formează o combinație gazoasă ce are oarecâte analogii cu hidrogenul arsenicatur.

Dacă se pune într-un flacon ce conține hidrogen, se produce un gaz ce are ca o flăcără galbenă când a se denșne oxidul de antimoni.

Acest gaz, trece printr-un tub incandescent, dă un inel lucitor ca oglinda de antimoni metalic.